

mentis Papa Octavi Prædecessoris nostri, data die nona Septembris millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus sui anno Quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascensus ad sacros ordines interdictus est, siquidem Presbyteros faculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confessiones audiant, & sacramenta ministrent, ac agonizantium animas omnipotenti Deo commendent, habere, valde dispendiosum, & quod deterius est, d. Presbyteri seculares post celebratum ab iis sacrosanctum Missæ sacrificium a prædictis domibus secularibus pro majori parte diei, & nocte tota absunt, in maximum præjudicium animarum dictorum pauperum. Ideo Vicarius, & Confratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut aliquibus d. Congregationis Confratribus licentiam sacros ordines suscipiendi, & in illis etiam in Altaris ministerio ministrandi concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic autem Pontifex ut unus ex dictis Confratribus pro una quaque domo ad sacros ordines promoveretur concedit.

§.2. Nos igitur piis eorum votis favorabiliter annuere, illosque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, nec non singulares dictæ Congregationis personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum haturæ serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Quod in qualibet domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio nunc, & pro tempore existentis ejus Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines a suo Ordinario, vel de ejus licentia, a quocumque maluerit Catholico Antifite, gratiam, & communionem præfatæ Sedis habente, ad titulum hospitalitatis hujusmodi promoveri, & promotus in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen prævio diligenti examine ad hoc idoneus reperiat, neque aliud obstet canonicum impedimentum, & ante sex annos saltem Congregationis hujusmodi regulam professus fuerit, libere, & licite valeat Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & indulgemus.

Nullum tam officium exerceat.

§.3. Utque sic promoti, nullum officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere possint, sed Missis celebrandis, ac Sacramentis ministrandis tantummodo vacare debeant.

Et a Congregatione pulsus, ab ordinum exercitio suspensus remaneat.

§.4. Et si eorum aliquis suis ita exigentibus demeritis dictæ Congregationis habitu postea privari contigerit, ipso facto, & absque ulla declaratione ab ordinum hujusmodi exercitio statim suspensus sit, & esse censetur, eadem auctoritate statuimus.

Clausule præservative, & decretum irritans.

§.5. Decernentes, præsentibus literis nullo unquam tempore de subreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel

alio quopiam defectu quavis de causa, occasione, aut prætextu notari, vel impugnari, infringi, suspendi, limitari, retractari, aut revocari ullatenus posse, sed semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane decernimus, quid quid secus super his a quoquam &c. attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§.6. Non obstantibus prædicta, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Congregationi, illiusque Superioribus, & Fratibus, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad effectum omnium, & singulorum præmissorum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Dat. die 1. Julii 1609. An.V.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die 1. Julii 1609. Pontificatus Nostri Anno V.

CXXXII.

Quod cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Societatis regulares personæ, ad eas tantum recta se transferant Indiarum partes, ad quas ab eorum Superioribus, ad fidem Catholicam prædicandam, sive ecclesiastica sacramenta ministranda delegantur,

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

A Ccepimus non sine animi nostri molestia, Religiosos, qui Religionis Catholicæ propagandæ, & alias in Vinca Domini laborandi causa, ad Indiarum partes, & cer-

Legis causa.

CXXXIII.

Monetur Abbas Fuldenis, ut nonnullarum Præpositurarum possessionem Decano Ecclesiæ Fuldenis restituat.

Ex Regest. in Secret. Breu.

Dilecto Filio Joanni Friderico Abbati Fuldeni.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. Exposuit apostolatu nostro dilectus filius Reynhardus Ludovicus Decanus titius Ecclesiæ Fuldenis, quod cum ipse Præposituras Tubla Blankenayv Montis Sancti Petri, & Montis S. Joannis in eadem Ecclesiâ pacifice possideret, earum possessione, mandato tuo, privatus fuit, & forsitan, Te nesciente, juris ordine non servato.

Decanus nonnullis Præposituris se privatum querit.

§.2. Cum autem a dilectis filiis nostris Laurentio tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Blanchetto, & Joanne Garzia tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteris Cardinalibus Millino nuncupatis rem diligenter examinari tam Decano prædicto, quam persona, quæ Tua negotia in Romana Curia gerit, sepius auditis, mandaverimus, iidem Cardinales Nobis retulerunt ex scripturis, juribus, & informationibus tam in jure, quam in facto ab utraque parte datis, dignosci, Te Decanum prædictum a possessione Præpositurarum hujusmodi, Sacrorum Canonum forma non servata, amovisse.

Hoc autem contra Canonum formam peractum esse dignoscitur.

§.3. Quamobrem cum de tua pietate, & singulari erga Nos, & Apostolicam Sedem devotione non dubitemus, tecum patenter agendum censuimus, & in Domino hortandum, ut ne videaris, quoniam majores minorem opprimere, eidem possessionem earundem Præpositurarum una cum fructibus, emolumentis, rebusque omnibus restituas, eoque in statu, in quo erat, eum reponas. Nos enim deinde, ut juris tramite progrediatur, de jure tuo accurate cognosci, & justitiam summarie ministrari faciemus, Quod si, ut speramus, præstiteris, præterquam quod justitiæ, & æquitatis cultorem, ac nostrum, & Apostolicæ Sedis obsequentissimum filium Te omnibus re ipsa ostendes, non committes, ut Apostolicum implorare auxilium Decanus iterum compellatur, Nobisque longe gratissimum erit.

Monetur Abbas, ut ei ablatas Præposituras restituat.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die 8. Julii 1609. Pontificatus nostri Anno V.

Dat. die 8. Julii 1609. An.V.

Quod

Quod cause Hospitalis Mendicantium de Urbe, in secunda instantia, ab uno ex Iudicibus ordinariis Urbis, per Cardinalem illius pro tempore Protectorem eligendo cognoscantur, una cum Notario ejusdem Hospitalis.

Erexit hoc Hospitale Sixtus V. in sua Constit. LXXXV. Quamvis. Tom. IV. Par. IV. fol. 304. Et jurisdictionem ejus lites in prima instantia cognoscendi, Doctori ab illius Administratoribus deputando concessit, in alia Constit. CXXXIII. Postulat. Tom. V. Par. I. fol. 21.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentii in Damaso Diac. Card. Montalto nuncupato, S.R.E. Vice-Cancellario, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Alias fel. rec. Sixtus Papa Quintus Prædecessor noster, indemnitati Hospitalis Pauperum Mendicantium per eum apud Pontem Sixtum nuncupatum de Urbe erecti, consulere cupiens, inter alia motu proprio, & ex certa scientia sua, perpetuo statuit, & ordinavit, quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus, pro tempore existentibus dicti Hospitalis Administratores unum utriusque Juris Doctorem Clericum in Iudicem causarum Hospitalis prædicti eligere, seu deputare possent, & valerent.

§.2. Decernentes, quod a pro tempore existentis Doctoris, ut præmittitur electi, & deputati sententiis, semel tantum pro qualibet parte liceret appellare, & alia remedia intentare coram pro tempore existente Urbis Governatore, seu alio Iudice ab ipso Governatore deputando, ei vero parti, quæ semel appellasset, secundo, vel ulterius sublata esset omnis, & quæcumque appellatio, sed duæ sententiæ conformes plenariam executionem obtinerent, ac si essent tres conformes.

§.3. Cum autem, sicut accepimus Administratores, Officiales, & Ministri prædicti, ut expeditionem dictarum causarum in secunda instantia coram Governatore, seu Iudice ab ipso Governatore deputando prosequi possint, registra, & extracta cum magnis expensis conficere, & non nunquam pecuniis ad id necessariis sibi deficientibus, causas ipsas in maximum eorum præjudicium deferere cogantur; Nos propterea eorumdem Administratorum, Officialium, & Ministrorum prædictorum indemnitati in præmissis consulere esse cupientes, ac illos, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, &c. censentes, discretioni tuæ, quem rec. mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster dicti Hospitalis Protectorem, cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, superioritate, honoribus, & oneribus, aliis similibus

§.4. Non obstantibus literis prædictis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Hospitalis statutis, etiam juramento roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Iudicibus, & Tribunalibus concessis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, & expressa mentio facienda, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro expressis sufficienter, & ad verbum insertis habentes, illis alias &c. permanens, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem profusus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 20. Julii 1609. Anno V.

piorum locorum Protectoribus, de jure, consuetudine, privilegio, aut alias quomodocumque competentibus, ad tui vitam deputavit, ut aliquem ex iudicibus ordinariis Urbis, qui omnes, & singulas causas, lites, questiones, & controversias in secunda instantia per appellationem, seu alias a sententiis prædicti Doctoris coram Governatore, seu ejus deputato, vigore prædictarum literarum, ut prædicatur, introductas, & quæ introduci deberent, firmo remanente Notario per Administratores in prima instantia deputato, audiat, cognoscat, & sine debito terminet, deputare libere, & licite valeat, facultatem, & auctoritatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§.4. Non obstantibus literis prædictis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Hospitalis statutis, etiam juramento roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Iudicibus, & Tribunalibus concessis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, & expressa mentio facienda, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro expressis sufficienter, & ad verbum insertis habentes, illis alias &c. permanens, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem profusus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 20. Julii 1609. Anno V.

CXXXV.

Confirmatio oblationis nonnullarum pecuniarum Regi Catholico, per Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiasticos Regni Siciliae ultra Pharam factæ.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

PAULUS PAPA QUINTUS

Charissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. **E**xponi Nobis nuper fecisti, quod cum nuper dilecti filii tres hominum status, seu tria brachia, Ecclesiasticum, Militare, & Demoniale nuncupata Regni Siciliae ultra Pharam, cujus tu Rex existis, quibusdam rationabilibus de causis eorum animos moventibus, de offerendo tibi, ac dilecto filio nobili viro Joanni Fernandez Pacheco Marchioni Villenæ, ejusdem Regni Pro-Regi, certas pecuniarum summas donativa nuncupata sub certis terminis,

Contrariis derogat.

Transumptis credi mandat.

Dat. die 20. Julii 1609. An. V.

Ex Regis. in Secret. Brev.

Ecclesiastici Siciliae pecunias nonnullas Regi offerunt persolvendas.

minis, ac modo, & forma exigendas inter se tractaverint, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, Episcopi, & dilecti filii Archimandrita, & alia personæ Ecclesiasticæ dicti Regni certam ratam sponte sua obtulerunt, & dare statuerunt in parlamenti ordinariis habitis de anno præsentis, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, & Archimandrita, ac alia ecclesiastica personæ eorum ratam hujusmodi, accedente ad hoc Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, persolvere obtulerunt, & forsitan etiam persolverunt.

Philippus Rex id a Pontifice permitti præcatur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositione subjungebat, ex eo quod per Lateranense Concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub diversis censuris, & poenis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis etiam sponte offerentibus aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant, Majestas Tua, ac Tui illius Regni Ministri, nec non dictus Joannes Fernandez Pro-Rex dubitatis, ratam prædictam recipiendo, censuras, & poenas prædictas incurrere, & forsitan incurrisse, & Nobis propterea humiliter supplicari fecistis, pro Tua, & dictorum Ministrorum, ac Joannis Fernandez Pro-Regis conscientie quiete quatenus præmissis nostram, & hujus sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Præstat Paulus.

§.3. Nos supplicationibus hujusmodi inclinati oblationi, & forsitan promissioni, nec non solutioni per Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias Ecclesiasticas personas factis pro hac vice tantum nostram, & dictæ Sedis auctoritatem interponimus per presentes, & nihilominus Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alios ecclesiasticos personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præfertur, oblatam, & promissam persolvere, ac Majestas Tua, & Tui Ministri, dictisque Joannes Fernandez Pro-Rex eam petere, & recipere absque conscientia scrupulo, seu censurarum, & poenarum prædictarum incurfu libere, & licite valeant concedimus, & indulgemus: ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias personas ecclesiasticas, & eorum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, aut solverint, nec non eandem Majestatem Tuam, & tuos Ministros, ac Joannem Fernandez Pro-Regem prædictum, si eandem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & poenis propterea quomodolibet incurfis, eadem auctoritate absolvimus, & absolutos fore censemus, & declaramus.

Et ad eas persolvendas Ecclesiasticos singulos tenent declarat.

§.4. Decernentes, quod omnes, & singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus in totum, vel in partem reservati existunt, cujuscumque dignitatis, vel conditionis sint, exceptis tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad hujusmodi rate solutionem in omnibus, & per omnia, perinde ac si nominatim ratam eandem se soluturos obtulissent, clausu-

lis, & decretis in literis Apostolicis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, etiam consistorialiter appositis, etiam quod dictæ pensiones ab omni decima, subsidio charitativo, & quovis alio onere tam ordinario, quam extraordinario quavis auctoritate, etiam pro expeditione tam offensiva, quam defensiva contra Turcas, & alios Infideles, ac Reipublicæ Christianæ ab illorum conatibus, defensione, seu inexcogitabili causa, a Romano Pontifice pro tempore existente, etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum instantiam, illorumque contemplatione, & intuitu, etiam motu proprio, & ex certa scientia impositis, & imponendis, aut alias qualitercumque exemptæ sint, nequaquam obstantibus, teneantur, & efficaciter adstricti sint, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, Archimandrita, & alia personæ, quarum Ecclesiæ, Monasteria, & alia beneficia ecclesiastica annuis pensionibus, auctoritate Apostolica, assignatis, gravata, & onerata sunt, ratam pensionariorum suorum, seu eorum, quibus fructus hujusmodi sint reservati, solvere, & illud, quod pro ipsis pensionariis, seu iis, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, vere, & realiter, ac quacumque fictione cessante, persolverint sua propria auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras, & poenas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, & beneficiorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac literis Apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, nec non literis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, ac quibusvis obligationibus etiam in forma Camerae, etiam cum juramento, & censurarum, & mandati executivi susceptione, vel alias desuper factis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales etiam specialem mentionem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis, plene observatis; Quibus omnibus, eorum tenores presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Ceterum volentes providere, ne pauperes Ecclesiastici ad contributionem hujusmodi graventur, Joannem Fernandez Pro-Regem prædictum hortamur attente, ac in virtute sanctæ obedientiæ illi mandamus, quatenus eisdem pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus pauperum, aut parum,

Contraria tollit.

Pauperes ad solutionem cogi posse negat.

parum, etiam usque ad valorem decem unciarum, scuta viginti quinque monete illius Regni constituen. inclusive habent, ad contributionem praedictam, per quoscumque quavis auctoritate fungentes cogi, aut compelli nullo modo permittant.

Eos vero, qui cogendi sunt, ab Ecclesiasticis dumtaxat, vult cogi.

§.7. Volumus, quod exactio pecuniarum hujusmodi contra personas ecclesiasticas, per personas etiam ecclesiasticas a dicta Majestate Tua, seu dicto Joanne Fernandez deputandas fieri debeat, invocato, etiam si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Quod si secus in aliquo praemissorum factum fuerit, qui contraverint, in penas, & censuras incurrant, perinde ac si praedicta litera non emanassent.

Præsentibus transcriptis credi.

§.8. Denique volumus praeterea praesentium transcriptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis eandem prorsus fidem in iudicio, & extra in omnibus, & per omnia adhiberi, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostense.

Dat. die 24 Julii 1609. An.V.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die 24. Julii 1609. Pontificatus nostri Anno V.

CXXXVI.

Ex Regest. in Secret. Breve.

Confirmantur literae Pii V., & Clementis VIII, quibus nonnullae aliae revocabantur concedentes Communitati Bisuntinae, facultatem erigendi Studiorum, Universitatem.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Pius V. Universitatem Bisuntinam erigi permiserat.

§.1. Expositum Nobis nuper fuit nomine dilectorum filiorum Nobilis Viri Alberti Archiducis Austriae, ac Rectoris, Magistrorum, & Scholarium Universitatis Studii Generalis, nec non majoris Scabinorum, & Consilii Oppidi Dolae Bisuntinae, quod cum alias fel. recordat. Pius Papa Quintus Praedecessor Noster dilectis filiis Senatoribus Civitatis Bisuntinae, eorum tunc sibi humiliter porrectis supplicationibus inclinatus, ut in dicta Civitate, & loco ad id convenienti, & apto, unum Collegium Scholasticum, in quo aliquot Praeceptores, seu Doctores, qui inibi publice Theologiam, & jus tam civile, quam canonicum, ac philosophiam, & medicinam profiterentur, ac docerent, sub certis modo, & forma tunc expressis erigendi, & instituendi facultatem concessisset.

Postmodum datam facultatem revocavit suis literis.

§.2. Ipse Praedecessor subinde per eum vicinitate Universitatis Studii Generalis Oppidi Dolae, quod a dicta Civitate octo leucas plus, minusve distabat, & prout asseritur, distat, intellecta, concessionem praedictam, ac omnia, & singula in literis desuper confectis, aut conscribendis contenta revocavit, cassavit, & annullavit, prout

in eisdem Pii V. Praedec. super revocatione, cassatione, & annullatione hujusmodi in simili Brevis forma expeditis literis tenoris subsequenter continetur: Pius PP. V. Ad futuram rei memoriam. Etsi ab Apostolica Sede, ad quam de diversis mundi partibus negotiorum multitudo confluit, curis continue plena innumeris, nonnulla interdum ex aliquibus causis pro opportuna petentium instantiam concedantur non debet reprehensibile videri, si Romanus Pontifex, ad cujus providentiam pro debito pastoralis officii spectat, quandoque per cum concessa rationabilibus, & a jure non deviantibus causis, maturius, & attentius deinde cognitis revocat, & annullat: praesertim cum scandala inde oriri posse cognoscit, ac rerum, & temporum qualitate pensatis id in Domino conspicit salubriter expedire. Sane cum postquam Nos nuper dilectorum filiorum Senatorum Civitatis Bisuntinae supplicationibus inclinati, eisdem Senatoribus, ut in dicta Civitate, ac loco ad id convenienti, & apto, unum Collegium Scholasticum cum dote, Ecclesia, vel Cappella, in qua Missae, & alia divina officia celebrantur, ac structuris, aedificiis, cameris, & locis, & dote simili Collegio convenientibus, ac necessariis, in quo aliquot Praeceptores, seu Doctores, qui inibi publice theologiam, & jus tam civile, quam canonicum, ac philosophiam, & medicinam profiterentur, & docerent sub certis modo, & forma tunc expressis erigere, & instituere possent, facultatem, Apostolica auctoritate, concesseramus, seu concedi indulgeramus, intellexerimus, in Oppido Dolensi Provinciae Burgundiae insignem, & antiquam Universitatem Studii generalis, in qua non solum grammatica, & rethorica, verum etiam logica, philosophia, & theologia, omnesque aliae facultates, ac canonicum, & civile jus hujusmodi legitur, & interpretantur, & in ea quamplures egregii Doctores resident, existere, quodque si tempore datae concessionis, seu indulgentiae hujusmodi de Universitate praedicta notitiam habuissimus, illam nullatenus concessissemus, quia cum dicta Civitas Bisuntina consistat in eadem Provincia Burgundiae, & sicut accepimus, a praedicto Oppido per octo leucas, vel parum plus solum distet ex modica distantia hujusmodi, ac ex aliis justis, & urgentissimis causis Nobis notis ex erectione Collegii hujusmodi gravia, & irreparabilia damna, scandala, malaque, & inconvenientia verisimiliter oriri, ac sequi possent, quae postquam orta, & sequuta forent, illa reparari, & tolli difficile foret. Nos ideo damnis, & scandalis, ac malis, & inconvenientibus hujusmodi obviare cupientes, motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra certa scientia, ac dictae Sedis plenitudine, facultatem, & potestatem, seu illius concessionem praedictam, ac omnia, & singula in literis desuper confectis, aut conscribendis contenta, & inde sequuta quaecumque, & si contingeret, Collegium hujusmodi

Quae referuntur.

iusmodi erigi, dicta auctoritate Apostolica, per praesentes revocamus, cassamus, annullamus, & irritamus, ac pro revocatis, cassatis, ac annullatis, ac irritis haberi volumus, & decernimus, ac mandamus: nec non omnibus in dictis literis nominatis, & nominandis, ac exequutoribus in illis deputatis, & deputandis, ac quibuscumque aliis Judicibus, & personis, ne Collegium hujusmodi erigere, fundare, construere, & dotare, nec erigi, fundari, construere, & dotari facere, ac quibuscumque Doctoribus, Magistris, & quibusvis aliis, ne in dicta Civitate logicam, philosophiam, theologiam, & alias facultates, ac jus canonicum, vel civile hujusmodi legere, interpretari audeant, seu praesumant sub indignationis nostrae, & excommunicationis sententia ipso facto incurrenda poena praecipimus, & mandamus, & expresse inhibemus: nec non ipsas praesentes de subreptionis, aut obreptionis, seu quocumque alio vitio, seu defectu notari non posse; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, ac causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, auctoritate, & potestate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus literis, & aliis praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23. Octobris 1567. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Eandem facultatem a Sixto V. concessam revocavit pariter Clemens VIII.

§.3. Successive vero eisdem Senatoribus iterum simili facultate per rec. memor. Sixtum Papam Quintum etiam Praedecessorem nostrum concessa, & postea eisdem de causis a simili rec. mem. Gregorio Papa Decimoquarto pariter Praedecessore nostro literis ejusdem Gregorii Praedecessoris, morte ejus superveniente minime expeditis, revocata, a simili quoque memoriae Clemente Papa Octavo etiam Praedecessore nostro alia litera super revocatione ultimo dicta emanarunt, quarum tenor est, qui sequitur: Clemens Papa VIII. ad futuram rei memoriam. Rationi congruit, & convenit honestati, ut ea, quae de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu litera Apostolicae desuper confecta non fuerint, suum debitum sortiantur effectum. Dudum siquidem per fel. rec. Sixtum Papam Quintum Praedecessorem nostrum accepto, dilectos filios Senatores, seu Governatores, ac Communitatem, & homines Civitatis Bisuntinae pro dicta Civitate decore, & ejus populi commoditate, ac bonarum artium scientiis in ea nutriendis, & propagandis summo opere cupere, in dicta Civitate unum Collegium erigi, in quo tam theologia, quam jus civile, & Pontificium, nec non philosophia, & medicina docerentur, idem Praedecessor

non informatus, quod aliqua alia vicina studiorum hujusmodi Universitas instituta existeret, ac proinde solum commodum, quod ex studiis provenire solet, tunc considerans, eorumdem Conservatorum, seu Gubernatorum, ac Communitatis, & hominum supplicationibus inclinatus, illis, ut in dicta Civitate, & loco ad id convenienti Collegium Scholasticum cum Ecclesia, vel Cappella, nec non futuris aedificiis, cameris, locis, & dote simili Collegio convenientibus, & necessariis, in quo aliquot Civitatis Bisuntinae, seu aliunde evocandi idonei, & honesti Praeceptores, seu Doctores, qui inibi publice theologiam, jus tam civile, quam Pontificium, philosophiam, & medicinam profiterentur, & docerent, erigere, & instituere possent, facultatem concesserat, eisdemque Collegii Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, ut omnibus, & singulis privilegiis, quibus tam alii Urbis nostrae Romae, quam Bononiae Civitatis Universitatum Scholares ad gradus pro tempore promoti, & illorum Rectores, nec non Doctores, & Regentes in eis tam de jure, quam consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur pariformiter uti possent, indulgerat sub certis modo, & forma, tunc latius expressis, prout in suis exinde confectis literis, quas etiam de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut quocumque defectu nullatenus notari, neque sub ullis revocationibus comprehendendi posse, & quoties revocari contingeret, eadem in pristinum statum restitutas censeri, ac ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari debere, irritumque, & inane, quidquid secus super his quavis auctoritate attentari contingeret, decernendo, plenius continetur. Successive per pia mem. Gregorium Papam XIV. etiam Praedecessorem nostrum accepto, quod in Oppido Nolano ejusdem Dioecesis, quod insigne existeret, una Studii generalis Universitas tam ex sui antiquitate, quam Doctorum, & aliorum literatorum Virorum abundanti numero etiam insignis dudum instituta fuerat, in eaque ultra Grammaticam, & Rhetoricam, Logicam, & Philosophiam, & omnes alias facultates Theologiae, ac utrumque Jus legerentur, & interpretarentur, ipsamque Oppidum a Civitate Bisuntina non amplius, quam octo leucis, vel circa distaret, ac proinde, & alias Collegium in Civitate Bisuntina non adeo necessarium videretur, immo si ad effectum perduceretur, verisimile esset, quod id sine gravi adeo ipsius Universitatis Dolens praedicio fieri non posset, gravia quoque scandala, atque inconvenientia esse subsequutura: hisque potissimum de causis alias pia mem. Pius Papa V. similiter Praedecessor noster, postquam in eadem Civitate Bisuntina tale Collegium crexerat, seu erigendi facultatem concesserat, eandem facultatem cum inde sequutis revocaverat, de quibus tamen, & hac vicina Universitate

tate predicta in literis ejusdem Sixti Prædecessoris desuper confectis nulla mentio facta fuerat, ac proinde dicta litera merito nulla, & subreptioni censenda, & revocanda erant; quibus etiam per eundem Sixtum Prædecessorem acceptis, ac materia hujusmodi per dilectos filios nostros tunc suos Hieronymum Sanctæ Sufannæ, ac Hieronymum Sancti Petri ad Vincula titulum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Rusticium, & Rovere nuncupatos coram eodem Sixto Prædecessore exposita, literas predictas, ut ab eisdem Cardinalibus fide digna relatione, dictus Gregorius Prædecessor acceperat, licet plumbatas, & de ejus mandato in plumbo retentas postmodum lacerari mandaverat, idem Gregorius Prædecessor ex dictis, certisque aliis causis urgentibus, atque justis ei notis, volens scandalis, & inconvenientiis predictis, prout in eo erat obviare, ac Universitatis Oppidi Dolani hujusmodi indemnitati, prout par erat, consulere, earumdem literarum tenores pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habens sub datum videlicet die 5. Februarii 1591. Pontificatus sui Anno Primo, Motu proprio, & ex certa sua scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine licentiam, & facultatem erigendi Collegium in Civitate Bisuntina, ac indultum hujusmodi, ac desuper confectas literas, omniaque, & singula alia in dictis literis contenta, auctoritate Apostolica, perpetuo revocavit, penitusque cassavit, annullavit, & viribus evacuavit, ac revocatas, cassatas, & annullatas, viribusque evacuatâs, & irritas, nulliusque proferri roboris, ac momenti, vel efficacis fore, nec esse, ac pro omnino infectis haberi debere, nec predictis Conservatoribus, seu Gubernatoribus, & Communitati, & hominibus, atque adeo ipsi Civitati Bisuntina, aut Præceptoribus, & Scholaribus predictis, seu quibusvis aliis in aliquo suffragari, aliasque literas tunc desuper conficiendas nullo umquam tempore etiam, quod Senatores, seu Gubernatores, & alii predicti ad hoc vocati non fuerint, aut alias si ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis suæ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, aut retractari, seu adversus eas quocumque juris, gratiæ, vel facti remediis impetrari nullatenus posse, sed observari, & adimpleri; Sicque per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritumque, & inane decernens, quidquid secus super his per quoscumque quomodolibet attentari contingeret. Non obstantibus ejusdem Sixti Prædecessoris, & alius præmissis, nec non Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac statutis, & privilegiis in contrarium forsitan quomodolibet concessis. Quibus omnibus latissime ea vice specialiter, & ex-

presse derogavit, ceterisque contrariis quibuscumque. Ne autem de revocatione, cassatione, annulatione, evacuatione, decreto, & derogatione Gregorii Prædecessoris hujusmodi pro eo, quod super illis ejusdem Gregorii Prædecessoris eas superveniente obitu, litera Apostolica confecta non fuerint, valeat quomodolibet habitari, volumus, & similiter motu simili decernimus, quod revocatio, cassatio, annullatio, evacuatio, decretum, & derogatio Gregorii Prædecessoris hujusmodi, perinde a dicta die quinta Februarii suum sortiantur effectum, ac si super illis dicti Gregorii Prædecessoris litera sub ejusdem diei data confecta fuissent, prout superius enarratur. Quodque presentes litera ad probandum plene revocationem, cassationem, annulationem, evacuationem, decretum, & derogationem predictas ubique sufficiant, nec ad probationem alterius adminiculum requiratur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die nona Februarii 1592. Pontificatus nostri Anno Primo.

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi Albertus Archidux, ac Rector, Magistri, & Scholares, nec non major Scabinorum, & Consilium predicti pro literarum præsertarum firmitate robore, illas per Nos Apostolica auctoritate confirmari plurimum desideret; Idcirco Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi desuper opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur Albertum Archiducem, nec non Rectorem, Magistros, & Scholares, ac majorem Scabinorum, & Consilium specialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Pii V., & Clementis VIII. Prædecessorum predictorum literas præsertas, nec non omnia, & singula in eis contenta, quatenus sint in usu, & non revocata, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, Apostolica auctoritate predicta, tenore presentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetua, & inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerunt, supplemus.

§.6. Decernentes illa valida, firma, & efficaciam fore, & esse, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quid-

Albertus Archidux Austriae hanc revocatoriam literas confirmari petit.

Confirmat Paulus.

Cassata.

quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignorantem contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non statutis, & consuetudinibus quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die decima Septembris 1609. Pontificatus nostri Anno V.

CXXXVII.

Jubilæum pro Regni Poloniae necessitatibus, ad divinam opem implorandam.

PAULUS PAPA V.

Universis Christianis presentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procerum.

Universo gregi Dominico per abundantiam divinæ gratiæ, nullo merito nostro præpositi, sollicitudine, quam omnibus Ecclesiis tenemur impendere, Pastoralis cunctorum Populorum Christianissimum necessitatibus, quantum cum Domino conceditur, consulere assidue conamur. Igitur in Regnum Poloniae Ecclesie Dei partem grandem, & insignem, & Apostolica Sedis præcipue dilectam mentis aciem intendentes, ejusque præsentis necessitates divina gratiæ auxilium magnopere desiderare cernentes, ut illud efficacius implorari, & uberius a Divina Clementia impetrari valeat, cœlestis Ecclesiæ Thesauri, cujus Nos auctore Domino dispensatores sumus, copiosa erogatione pro solita Apostolica Sedis benignitate provideri duximus.

§.1. Quapropter omnes Christianissimos in predicto Regno Poloniae, aliisque dominiis charissimo in Christo filio Nostro Sigismundo Poloniae, & Sveciæ Regi illustri subiectis existentes hortamur in Domino, & enixe requirimus, ut quoniam humilium, & mansuetorum semper Domino placuit deprecatio, in humilitate cordis ad Deum conversi continentiam jejunii, instantiam orationis, & elemosinarum pium officium studiosius assument, & in unum propositum devote omnium corda concurrant, ut propter gloriam Nominis sui fidem Catholicam protegere, & promovere, hæreses extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam largiri, ac Sigismundum Regem predictum prospere dirigere, & protegere, presentibusque ejusdem Regi.

Christifideles Poloniae hortatur, ut jejuniis, & orationibus divinam opem implorent.

gni Poloniae necessitatibus benigne subvenire dignetur.

§.2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus meritis minime suffragantibus contulit, Universis, & singulis utriusque sexus Christianissimis predictis in Civitate Cracovien. existentibus, qui in dicta Civitate duas, Cathedralis videlicet, & alteram a Venerabile Fratre Episcopo Cracovien. designandam Ecclesias, illis autem, qui extra Civitatem predictam in dicto Regno, & dominiis hujusmodi fuerint, ac si dictus Sigismundus Rex extra hujusmodi Regnum, & dominia erit, eidem Sigismundo Regi, & omnibus illum sequentibus, qui duas alias Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ubi illi non sunt, ab exercentibus curam animarum pariter designandas vere poenitentes, & peccata sua confessi, & sacra Communionem resesti, semel in prima, vel secunda hebdomada post presentium publicationem, seu postquam ad Ordinarios locorum, vel eorum Vicariorum, seu Officialium, & ubi illi non erunt, ad curam animarum exercentium notitiam hæc nostra litera pervenerint, devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, & pro presentibus Regni Poloniae necessitatibus, pias ad Deum preces effuderint, & feria quarta, & sexta, ac sabatho primæ, vel secunda hebdomada hujusmodi jejunaverint, & elemosynam, prout charitas singulis suggererit, fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi, visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore presentium elargimur.

§.3. Regularibus autem personis in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque Christianissimis predictis, carceris, infirmitatis, vel alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem ut infra elegerint, predicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus protogare possint, eaque injungere, qua ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§.4. Cupientes autem eosdem omnes Christianissimos Thesauri hujusmodi participes fieri; Universis, & singulis utriusque sexus Christianissimis predictis tam Laicis, quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus cujuscumque ordinis, & instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quam cujusvis ordinis regularem ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis.

Fix opera, ut Indulgentiam consequantur, faciendâ proponit.

Indulgentiæ que concedit.

Legitime impediti qui eâ consequi valeant.

Facultates Confessariis concessæ.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris die 10. Octobris 1609. Pontificatus Nostri Anno V.

Dat. die 10. Octob. 1609. An. V.

CXXXVIII.

Confirmantur literæ Clementis Pape VIII. quibus statuitur, quod Officiales, Provisores, & Vicarii Generales, alique Iudices Ordinarii Episcoporum, Archiepiscoporum, & aliorum Ordinariorum locorum Regnorum Castellæ, & Legionis debeant esse in sacris Ordinibus constituti.

Ex Regest. in Secret. Breg.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Provisio nostra debet provenire subsidio, ut jus suum unicuique conservetur.

Exordium.

Proinde Nos tenorem quarundam literarum in forma Brevis sçl. rec. Clementis Pape VIII. Prædecessoris Nostri in Secretaria domestica ipsius Prædecessoris receptum ex minuta originali de verbo ad verbum transferri, & presentibus adnotari fecimus, pro eo, quod hujusmodi tenore indigere dilecti filii Congregatio Status Ecclesiastici Regnorum Castellæ, & Legionis Nobis significarunt: qui quidem tenor talis est, videlicet; Clemens Pape VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Ecclesiastici Ordinis dignitati, & decori maxime convenit, ut qui personis Ecclesiasticis, & rerum Ecclesiasticarum in spiritualibus, præsertim administrationi præficiantur; si non solum delata sibi auctoritate suffulti, sed, & tali etiam Ordine sint initiati, ut nec indecorum sit, illos ceteris in sacris Ordinibus constitutis personis præesse, nec illis post absoluta eorum officia licitum sit ad laicalia vota, cum Ecclesiastici Ordinis dedecore, pertransire. Hoc sane consilio, primum in Calcedonensi, tum in Hispalensi Concilio provide statutum fuit, ut Vicarii Episcoporum non Laici, sed Clerici esse deberent: Quinimo, ut accepimus, in Provinciali Synodo Toletana Anno Domini 1566. celebrata, cum non esset expresse decisum, An Vicarius, seu Officialis, aut Provisor Generalis Episcopi, & Index Ecclesiasticus in sacris, aut Minoribus tantum Ordinibus constitutus esse deberet, ad tollendam indecentiam, quæ inde provenire poterat, ordinatum fuit, ut Iudices Ecclesiastici in sacris Ordinibus constituti esse deberent. Cumque itaque nuper dilectorum filiorum Congregationis Status Ecclesiastici Regnorum Castellæ, & Legionis nomine Nobis expositum fuerit, ipsos, supradictis de causis, maxime cupere, ut pro ipsius Status Ecclesiastici dilectorum Regnorum, in quibus Sacerdotum, & Clericorum in sacris Ordinibus constitutorum doctrina, alisque virtutibus insignium, magna, benedicente Domino, copia reperitur, decore, Apostolica auctoritate

Recensentur Clem. PP. literæ.

Contraria tolluntur.

Transumptum fides.

nis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive, Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Coenæ Domini legi solitis contentis, atque alias per quascumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores presentibus haberi volumus pro expressis quomodocumque reservatis in foro conscientie, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, inuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutari, alique ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Non intendimus autem per presentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientie, neque etiam iis, qui a Nobis, & Sede Apostolica, aut ab aliquo Prælate, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, seu suspensi, vel interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilei satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, nullo modo suffragari posse, aut debere.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permanentibus, specialiter, nominatim, & expresse ad effectum presentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ut autem presentes nostre ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis originalibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

presentes literas, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictæ Congregationis, aut interesse habentium fuerint requisiti per se, vel alios solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa, per eos, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolate perpetuo observari; Contradictores quoscumque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo. Non obstantibus sçl. re. Bonifacii Pape VIII. Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium, non trahatur, alique Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quarumvis Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ecclesiarum Præsulibus, aut aliis quibuscumque personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, presentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscumque: Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Coeterum quia difficile foret presentes literas ad singula quæque loca, ubi necesse fuerit, deferri, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod earumdem presentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die prima Februarii 1609 Pont. nostri Anno Nono.

Coeterum, ut earumdem literarum tenor sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, auctoritate Apostolica decernimus, ut illud idem robur, eandemque vim, & vigorem dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem habent originales literæ prædictæ, ac eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur, quomodocumque, & ubicumque sive in iudicio, sive alibi, ubi fuerit exhibitus, vel ostensus, ac illi pariter stetur, sicut eisdem literis originalibus staretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Per hoc autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum solummodo conservari.

Confirmatur.

Da-